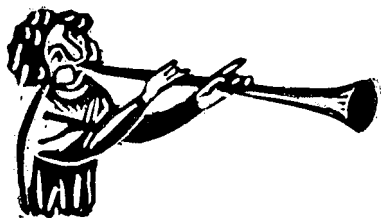

2012

T E N

Č A S

J E

T U

Ty, pilný služebníku na Božím díle,
i ty, spoléhající na péči bratrů a sester,
i ty, věřící ve Stvořitele a obdivující Jeho dílo,
i ty, hledající pevný bod pro svůj život,
i ty, nedůvěřivý k plodům lidského ducha, ale přesto
toužící po upřímné rozmluvě,
i ty, uzavřený do hrdé osamělosti, ale přesto toužící
po přátelském objetí,
i ty, hledající, bezradný, zoufalý a trpící, marně
volající o pomoc,

poslyš pravdu o tomto světě:

Tento svět, jehož bohem se stalo EGO, se zalyká
přemírou informací a je vláčen nenasytým konzumem,
když odhodil či rozmělnil všechno cenné, co život
udržuje a posvěcuje. Řítí se po šikmé ploše do záhuby
a není takové lidské síly, která by tento pád mohla
zastavit. Světu, který zažil zneužití Boží vůle všemi
náboženstvími, který bezmocně přehlíží svévoli
mocných, který bezostyšně drancuje naši
společnou zem a který se opíjí násilím a požitkářstvím,
tomuto světu nepomůže žádná sociální revoluce, žádná
sebechytřejší zákony. Tento svět potřebuje REVOLUCI
SRDCE!

Věřím, že Pán se ve svém milosrdenství dotýká
v tomto temnějším čase mnoha srdcí a volá je k sobě
na pevnou zem i do služby spásy bližních. I já jsem
zaslechl výzvu a přicházím k tobě, abych ti předal
radostnou zvěst:

TEN ČAS JE TU!

Otevři oči a naslouchej srdcem.

Vlož svůj život do Božích rukou a vytvoř z něj
ostrůvek Božího království. Připoj jej k dalším
ostrůvkům, a zapoj se tak do záchranné sítě.

Bůh si neřádá

- abys byl členem církevní organizace
- abys byl vyznavačem nějaké teologie
- abys dodržoval nějaké rituály (obřady)

Bůh ti dává skutečnou svobodu žít Božím životem skrze
Víru a Lásku (J.Muzikář: Cesta):

„Máš-li Lásku, máš vše, nemáš-li Lásku, nemáš nic!

Žij proto z Lásky a pro Lásku. Už nemusíš nic.

Nemusíš studovat a studovat, aby ses stal lepším
křesťanem, nemusíš konat víc a víc dobrých skutků,
nemusíš se víc a víc modlit.

MILUJ!“

Je-li ještě nějaká naděje pro tento svět, je to BOŽÍ
KRÁLOVSTVÍ. To však není z tohoto světa, rodí se
v našich srdcích a děje se skutky Lásky.

Slovo úvodem

V lednu 1993 jsem porozuměl Boží nabídce spasení. Po letech marného usilování a pachtění jsem přijal Boží milost s velkou úlevou. S Boží pomocí jsem se obrátil ke starému životu zády a získal život nový. Ten předchozí jsem se pokusil zachytit v knize Na cestě. V její druhé části uvádím zpracování deníkových záznamů mého přítele-bratra Františka, s nímž jsem se vydal na „cestu učedníků“, k níž nás vyzval náš Pán. 21. dne cesty se nám dostalo bohaté vize budoucího světa a jediné naděje v něm – „Janovy církve“. Duch Boží nám osvětlil závěr Janova evangelia (J 21,15 – 25). Dosavadní církve nese rysy Petrovy – praktičnost, nestálost mezi vírou a pochybami, vášnivost. Služba milosti a spásy v tomto posledním čase však vyžaduje „novou“ církev – Janovu, jež bude mít Janovy rysy – naprostou vydanost, „dětskou“ lásku k Pánu, touhu být neustále v Jeho blízkosti.

Od obrácení jsem nikdy nezapochyboval, že jsem Boží dítě a svému nebeskému Otci za to nepřestávám děkovat. Ježíš Kristus je mým Pánem i přítelem. Nalezl jsem mnoho bratrů a sester, mnohému jsem porozuměl, s mnohým jsem se smířil. Prostudoval jsem desítky křesťanských knih, abych lépe porozuměl Boží vůli. Každá něco nějak osvětlila, ale ta následující to osvětlila z jiného úhlu a vše se hned jevílo jinak. Možná teď víc rozumím těm, kteří po takové zkušenosti vylili s vaničkou i dítě a vrátili se zpět „do světa“.

Děkuji Pánu, že mě včas zastavil a na mé úpěnlivé volání se mě dotkl svým Slovem, aby přezářil všechna ta pomíjející, mihotavá světla svým čistým nebeským jasem. Promluvil ke mně jednoho červencového dopoledne 1996. Snažil jsem se porozumět tomu, co mi sděloval, a svými neumělými slovy to zachytit. Když jsem se poté s tímto textem obrátil na své přátele a lidi z „církvi“, nastalo rozpačité mlčení. Byl jsem tím zaskočen, a to mi sebralo odvahu přinášet toto „slovo“ vhod i nevhod, ale hlavně jsem neměl dostatek trpělivosti a vydanosti, abych vše svěřil do Božích rukou a byl připraven se podřídit Jeho vedení.

Upnul jsem se k tomu, co se zdálo být bližší mému analytickému myšlení i učitelské profesi – dokázat důsledným logickým sledem otázek a odpovědí přivést člověka k poznání, že víra v Boha a spasitelné poslání Ježíše Krista je zcela v souladu s rozumem, že víra s rozumem nestojí proti sobě. Po řadě osobních rozhovorů s mnoha dospělými i dětmi jsem svou zkušenost uložil do knihy Cesta.

Ale Pán mi v únoru 2003 připomněl, že ode mě chtěl něco jiného. Řekl jsem: „Ano, Pane, už jdu.“ Můj přítel Jan graficky upravil a vytiskl 100 ks přijatého „poselství“ a já část knížeček rozdál ve svém okolí. Mé odhodlání ale rychle pohaslo a já opět podlehl své pohodlnosti a nedostatku odvahy.

Místo toho jsem se vrhl s plnou vervou do přípravy a realizace nového školního vzdělávacího programu ve škole, kde jsem učil. Když jsem však nedokázal získat patřičné zaujetí a nasazení svých kolegů ani důslednou

podporu vedení školy, stáhl jsem se vyčerpán do své rodné vesnice. Zde jsem chtěl dožít „v klidu a nečinnosti“ zbytek času, který mi Pán určil na této zemi.

To se však změnilo nad ránem jednoho prosincového dne roku 2011. Pán mi dal ve snu prožít opětovnou naléhavou výzvu ke službě:

Byl jsem členem odbojové skupiny, která bojovala ze svého pohledu za spravedlivou společnost. Nevybavuji si již celý průběh snu, pouze jeho závěr. Celá velká skupina se usadila k odpočinku na jakési planině. Po chvíli vystoupil jejich (i můj) vůdce (velitel) a začal plamenně řečnit o nutnosti probudit spravedlivý hněv a neváhat použít všech prostředků k nastolení spravedlnosti. Jeho rozhořčení uchvátilo všechny naslouchající, mě se však vůbec nedotklo. Pak náhle Pán otevřel má ústa: „Tento svět nepotřebuje žádnou násilnou revoluci, ale REVOLUCI SRDCE!“ Další slova pak plynula tak, jak mi Duch Boží dal promlouvat. O srdci, které se musí stát z kamenného živým, o Lásce, která se sdílí od srdce k srdci, o Božím království, které se stává pevnou zemí v tomto nejistém, sobeckém, požívačném světě i světem prozařujícím tento svět tmy. Domluvil jsem a na chvíli zavládlo naprosté ticho. Pak se stala nečekaná věc: Vůdce ke mně přistoupil a vzájemně jsme se objali. Ještě dnes cítím jeho pevný stisk. Všechny nás zaplavilo jasné světlo...

V té chvíli jsem se probudil a posadil se na posteli. Pochopil jsem, že mi Pán dal novou příležitost i přes má předchozí selhání.

Své nadšení jsem se pokusil přenést na své nejbližší. Ale zde jsem narazil na zeď nepochopení. Na mou výzvu, zda se chtějí připojit k budování Božího království, odpovídali znovu a znovu: Co máme dělat? Když jsem jim odpověděl, že ode mě nemají čekat rady a pokyny, ale že mají Bohu otevřít srdce dokořán, neporozuměli. Byla to ledová sprcha. Co jsem udělal špatně? Proč je mé sdělení nesrozumitelné? Bože, proč?! Byl jsem náhle sám v celém světě a nerozuměl jsem, co to znamená. Proč Bůh nepožehná dílo, k němuž mě sám povolává? Neměl jsem nikoho, jen Jeho. O to víc jsem k Němu obracel srdce i mysl. Ale On mlčel, celé měsíce. A já se více a více uzavíral i těm nejbližším. Nechtělo se mi vůbec o něčem mluvit, všechny řeči mi připadaly plytké a nicotné.

Pak přišel jeden dubnový den 2012. Na cestě, na které jsem ve svém rodném kraji vysílal k nebesům své prosby a volání, mi Duch Boží zjevil, jak oslovit své bližní. Spatřil jsem obraz, v němž bylo názorně vyjádřeno vše potřebné a důležité pro přechod ze smrti do života. V té chvíli jsem si uvědomil, že na začátku doby milosti a spásy používal Ježíš Kristus PODOBENSTVÍ, aby napomohl k pochopení toho, co může být slovy zkresleno. Podobenství mělo překlenout mnohoznačnost slova. A teď, na konci této doby, to má být OBRAZ, co má pomoci, tentokrát při znehodnocení slova a ztrátě jeho věrohodnosti.

Obraz, který spatříš na následující straně, je postačujícím vzhledem do vztahu mezi Bohem a člověkem na díle spásy. Umenšuje množství slov na nezbytné minimum (glosy na stránce vedle obrazu), a dává tak prostor srdci, aby je uchopilo a mocí víry a lásky jim vdechlo život požehnaný a posvěcující. Jsou tak naplněny verše:

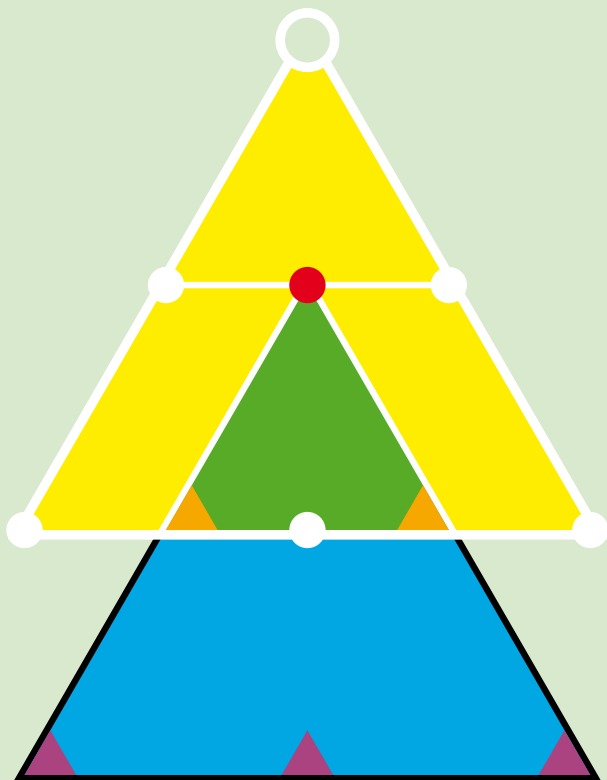
„Litera zabíjí, ale Duch dává život.“ (2 K 3,6)

„Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce.“ (Jr 31,33)

„Ale zasvěcení, které jste od něho přijali, zůstává ve vás, takže nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho zasvěcení vás učí všemu, a je pravé a není to žádná lež;...“ (1 J 2,27)

Otevři obrazu a průvodním glosám srdce a viz! Nech se jím proměňovat a vést, nesnaž se jej pitvat svou myslí, ale dej mu možnost, aby k tobě promlouval. Zklidni svou mysl a ztiš se, abys dal prostor hlubině Slova v něm uloženého.

Tvůj bližní Josef

- 1) Vesmír, včetně Země a jejích bytostí, je Božím dílem.
- 2) Bůh je Tvůrce, dávající se nám poznat jako Trojice - Otec, Syn a Duch Boží. ▲
- 3) Vesmír má 2 sféry – duchovní a hmotnou – jež se prostupují, jsou podřízeny Božímu řádu a berou na sebe trojí podobu – tělesa, těla a osoby. ▲
- 4) Tvoření se děje v čase, jehož svrchovaným Pánem je Bůh. V Jeho „rukou“ je trvání (věčnost) i dočasnost (smrt).
- 5) Zrození, život a smrt se dějí skrze Boží vůli (plán) - každý život má smysl.
- 6) Božím dítětem (spolupracovníkem, služebníkem) se člověk stává přijetím Ježíše Krista ▲
  - jako Spasitele ● – pokáním a obrácením
  - jako Pána ● – vydaností mysli i srdce
- 7) Jako Boží dítě získává člověk
  - proměnu srdce (ducha, „Já“) ●
  - Ducha Božího jako Vůdce, Utěšitele a Průvodce ●
- 8) Bůh očekává od svých Děti, že
  - se nechají vést Duchem Božím
  - žijí skrze Víru ▲
  - konají skrze Lásku ▲
- 9) Boží dítě získává pokoru, pokoj a radost. ▲
- 10) Boží dítě vyhlíží ke smrti jako
  - k očist'ujícím setkání s Ježíšem Kristem
  - k pokračování života v Boží službě jinde a jinak

Boží poselství

(přijaté v červenci 1996 Josefem Muzikářem)

Čti nezaujatě, nepředpojatě, s otevřeným srdcem
a s pomocí Ducha Božího.

1.

Miluji vás, a proto vás musím štípat. Potřebujete mou lásku i mou přísnost. Bez zalévání strom zhyne, bez štípení zplaní.

2.

Jsem přísný, neboť já jsem Bůh. Ve mně je řád a pokoj.

3.

Přikazuji vám: Buďte svobodní! Vaše svoboda byla draze zaplácena. Buďte svobodní, abyste mohli milovat. Nenechte se zotročit ničím z tohoto světa, ani svými dobrými úmysly.

4.

Já chci být ve vašem jednání. Se mnou zasévejte i sklízujte.

5.

Já nechci vaše oběti, nechci vaše sliby, nechci vaše obřady, nechci vaše tradice, nechci vaše vize. Chci vaše srdce, chci vaši důvěru, chci vaše spolehnutí.

6.

Přivíňte se ke mně a já vás obejmů, přineste mi svůj žal a já vás naplním radostí, přineste mi svou neschopnost a já vás učiním schopnými, předložte mi své viny a já vás očistím.

7.

Já nechci vaše halasné modlitby, protiví se mi váš křik. Buďte už konečně tiše v mé svatosti, abych k vám mohl promlouvat, abych vás mohl potěšovat, abych vás mohl uzdravovat.

8.

Jste-li mými služebníky, buďte jimi skutečně. Nepokládejte do základu svého konání svou moudrost. Já sám chci skrze vás konat. Nestrachujte se selhání, má milost je s vámi i ve vašem pádu, ona vás vždy pozvedne.

9.

Bud'te pozorní ve vítězství, chce vás ovládnout pýcha.
Bud'te pozorní v porážce, chce vás ovládnout hořkost.
Vy jste moje děti, v mém království není vítězství ani
porážka, jste víc než vítězi.

10.

Moje slova nejsou vašimi slovy. Můj Duch mluví
k vašemu duchu a jste to vy, kdo mluvíte k druhým.

11.

Chcete-li mi rozumět, učte se naslouchat mému Duchu
a nechte mého Ducha překládat vaše slova.

12.

Veškeré Písmo je zapsáno pro tvrdost vašeho srdce.
Kdybyste mě skutečně milovali, nebylo by toho třeba,
neboť Já jsem Bůh živý a věčný.

13.

Nehleďte na druhé přezíravě, neříkejte: Já mám pravdu,
on ne. Máte každý svou pravdu a žádná není přede
mnou větší. Všechny jsou stejně malé.
Jen Já mám pravdu, neboť Já jsem pravda. Nemůžete
mít Pravdu, můžete ale být v Pravdě. Má láska vás
očekává.

14.

Bud'te jako děti a naučte se žasnout. Mé dílo je tak
podivuhodné, tak úžasné, tak velebné. Strhni si z očí
brýle mámení a viz!

15.

Chci tvou svatost, chci tvou dokonalost, chci tvou
poslušnost, protože tě miluji. Já tě přece znám, a přesto
to chci. Rozumíš?!

16.

Nebudujte ze sborů pevnosti, má láska je vaše hradba.
Kdo nespolehá na mě, marně se namáhá.

17.

Střežte se spouátvat mou církev příkazy a normami, neboť Já jsem vás osvobodil a kdo je víc než Já. Není jiného omezení, jiných hranic v mé církvi, než omezení a hranice vašeho těla.

18.

Moje víra není vaše víra. Mějte víru Boží a budou vás provázet divy a zázraky, neboť Já potvrdím svou moc.

19.

Moje víra je stejná, vaše víra se mění. Nevydávejte jednu za druhou, ale žijte v Pravdě.

20.

Nikdo ke mně nemůže přijít než skrze oběť Ježíše Krista. Je bezpočtu cest, kterými se ubíráte, ale jen jedna brána. A ta není o nic větší ani o nic menší než Ježíš Kristus. Větší ne proto, aby nic ze smrti nevstoupilo do života, menší ne proto, aby byl každý spasen.

21.

Každý, kdo vstupuje do Božího království jinudy, je lupič a zloděj. Bere, co mu nenáleží a zajisté vezme svou odměnu, neboť vše vyjde najevo, nic nezůstává v tomto světě skryto.

22.

Vždy máš důvod se radovat. Smutek je balvan, který musíš rozpoznat a odvalit z cesty, a proud radosti pak začne tryskat a zaplaví tvou duši.

23.

Umrtvujte své tělesné žádosti, ne svou silou, ale mou mocí. Vydávejte mi je, abyste byli volnější pro život ducha. Nenechávejte se obluzovat falešným pozlátkem štěstí. Nebudete skutečně nasyceni, dokud Já vás nenasytím, nebudete skutečně uspokojeni, dokud ve vás nebude můj pokoj.

24.

Nezabydlujte se v žádném poznání, buďte stále na cestě. Nic nemáte v sobě, vše máte ve mně.

25.

Nenech si nikým, ani svými pochybnostmi, vzít víru v to, že jsi Mnou bezpodmínečně přijat, že ve jménu Ježíš Kristus není žádné odsouzení pro ty, kdo skrze ně vstoupili do Mého království.

26.

Co jsem řekl, řekl jsem, nestojím o tvé výklady.
Syt' se mým Slovem, vydávej se mému Slovu, přiváděj k němu své bližní, ale neposkvřňuj ho svou moudrostí.

27.

Kdo jste, že se odvažujete soudit? Žijte a nechte žít; cožpak vy znáte běh času, cožpak vy jste bližnímu cestou?!

28.

Přinášejte lidem zvěst o mé milosti, zvěst o spasení.
Buďte svědky této zvěsti celým svým životem, ne jen slovy.

29.

Budete-li nabývat ve svém konání jistoty, ustaňte a volejte ke mně: Otče, je to tvá vůle?

30.

Buďte připraveni opustit vše kvůli mně, neboť Já jsem váš Stvořitel a Spasitel. Vím, že jste slabí a mdlí, ale váš duch je svobodný, proto chci vaše rozhodnutí.

31.

Završuje se doba milosti a Já chci vylít na vaše srdce svou Lásku, abyste se jí zalykali, abyste v ní utonuli.

32.

Nikdy mi neporozumíš víc, než mě budeš milovat; nikdy mě nebudeš milovat víc, než mi porozumíš.
Rozhoduj se proto pro mě neustále.

33.

Hledejte mě a Já se vám dám poznat, neboť tak poznám, že mě milujete.

34.

Vím, co je tělo a pokušení, neboť jsem byl mezi vámi a jsem ve vás, a proto vám stačí jedině: chtít, chtít, chtít! Nejsou důležité vaše schopnosti, vaše pocity, vaše skutky, ale vaše chtění být se mnou.

Budu-li vidět vaše chtění, nepustím vás.

35.

Nemůžete sami více milovat a více věřit, ale vždy můžete chtít, vždy můžete hledat mou tvář.

36.

Máš-li pocit, že ztrácíš půdu pod nohama, pohleď na kříž a dívej se srdcem, dokud nebudeš opět stát pevně.

37.

Stůjte pevně a směle vůči satanovi a démonům, ale neupadejte do pokušení se jim vysmívat.

38.

Nic neočekávejte od člověka, očekávání plodí zklamání a zklamání bere pokoj.

39.

Žijte tak, jako byste se právě narodili a jako byste měli právě zemřít.

40.

Slovy nabíráš míru svého života.

Pane a Spasiteli

- klečím před Tebou, abych Ti poděkoval za oběť, kterou jsi mě vykoupil, a za nový život, který jsi mi ve své neskonale milosti daroval.
- klečím před Tebou, abych se vyznal ze své pohodlnosti, lenosti i netrpělivosti, kterou jsem odpovídal na Tvá vyzvání ke službě.
- klečím před Tebou, abych projevil lítost nad tím, že jsem svou slabostí a svými výmluvami urážel Tvé milosrdenství.
- děkuji Ti, žes mi dal novou příležitost ve Svém spasitelném díle.
- děkuji Ti, žes mě neodvrhl jako nehodného služebníka, ale otevřels mi oči viděním a uši slyšením.
- děkuji Ti, žes doplnil v mém srdci skomírající víru a lásku.
- jsem tu, abych vykročil, a dávám ti své srdce i mysl, abys je použil podle své vůle.
- požehnej mým slovům a skutkům, aby přinesly naději a útěchu mnoha prosícím a hledajícím.
- Duchu Boží, buď mým Vůdcem i Průvodcem na této cestě.

A M E N

P.S.

My, jichž se obraz a poselství dotkly svou proměňující mocí, cítíme se být společenstvím Ducha (Společenství Víry a Lásky), které nevyžaduje od nikoho, aby uctíval cokoli lidského (tedy ani náboženské symboly), aby respektoval jakoukoli formální autoritu, ale aby konal vše ve svobodě Ducha Lásky. Pokud se chceš dozvědět více, nebo dokonce se připojit a být účasten na této duchovní proměně světa, kontaktuj nás některým z níže uvedených způsobů: